

سرفه مزمن از عوارض داروهای کاهش وزن

11 آذر 1404

نتایج یک مطالعه جدید نشان داده است مصرف داروهای کاهش وزن نظیر «اوزمپیک» ممکن است عوارضی به همراه داشته باشد.

تاکنون بسیاری از مصرف‌کنندگان هنگام مصرف این داروها با عوارضی همچون سردرد، سرفه مزمن از عوارض داروهای کاهش وزن، تغییرات پوستی و مشکلات گوارشی مانند تهوع، استفراغ، یبوست و اسهال مواجه بوده‌اند.

اکنون متخصصان در مورد عارضه جانبی دیگری نیز هشدار می‌دهند، عارضه‌ای که ممکن است دیگران تصور کنند که شما بیمار هستید: سرفه مزمن.

در این مطالعه متخصصان داده‌های پزشکی بیش از دو میلیون بیمار را در سراسر آمریکا بررسی کردند. این داده‌ها مربوط به اطلاعات پزشکی این بیماران در سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۵ میلادی بود. در میان آنها ۴۲۷ هزار و ۵۵۵ نفر برای درمان دیابت نوع ۲ داروهای «آگونیست گیرنده جی‌آل‌پی-۱» دریافت کرده بودند، داروهایی که با الگوبرداری از هورمون «جی‌آل‌پی-۱»، ترشح انسولین را افزایش می‌دهند و با کند کردن هضم و همچنین کاهش اشتها در مدیریت قند خون و کنترل وزن نقش دارند. همچنین وضعیت ۱.۶ میلیون بیمار دیگر که سایر داروهای رایج برای دیابت را مصرف می‌کردند، بررسی شد.

به گزارش نیویورک‌پست، نتایج نشان داد افرادی که داروهای جی‌آل‌پی-۱ مصرف می‌کردند، تا ۲۹ درصد بیشتر در معرض ابتلا به سرفه مزمن قرار داشتند، سرفه‌ای که هشت هفته یا بیشتر ادامه می‌یابد. این گروه همچنین بیشتر به ریفلاکس معده به مری (GERD) دچار بودند که سبب سرفه‌های خشک می‌شود. حتی با حذف بیماران که از قبل به این بیماری مبتلا بودند، ارتباط میان مصرف جی‌آل‌پی-۱ و سرفه مزمن همچنان معنادار باقی ماند. این متخصصان در گزارش خود در یکی از مجلات انجمن پزشکی آمریکا با نام JAMA Otolaryngology تاکید کردند که این رابطه نیازمند تحقیقات بیشتر است تا سازوکار دقیق آن مشخص شود.

مشاوره تلفنی

مرکز تخصصی

مشاوره ازدواج و تحکیم خانواده

حال خوب

سال تأسیس: ۱۳۹۲

شماره: ۵۹۱۱

دکتر رویا درویش پیشه

۰۹۱۰۲۹۰۴۷۵۸

ازدواج و زوج درمانی

این یافته‌ها در شرایطی منتشر می‌شود که پژوهش درباره کاربردهای فرعی داروهای جی‌ال‌پی-۱ رو به گسترش است. سال گذشته، سازمان غذا و داروی آمریکا به داروی ویگویی برای کاهش خطرات قلبی در میان افراد دارای اضافه‌وزن مجوز داد و داروی «زپ‌باند» هم برای درمان آپنه انسدادی خواب در مبتلایان به چاقی مجوز گرفت. اکنون محققان در حال بررسی کاربردهای احتمالی این داروها در بیماری‌های کبدی و کلیوی و نیز کاهش تمایل به الکل و نیکوتین هستند. برخی مطالعات نیز اثرات احتمالی آنها را بر کند شدن زوال شناختی و محافظت عصبی بررسی کرده‌اند.

اما این مسیر با چالش‌هایی روبروست. برای مثال دو کارآزمایی بزرگ شرکت داروسازی نوو نوردیسک نشان داد نسخه خوراکی «سماگلوتاید» که ماده فعال اوزمپیک و «ویگووی» است، در بیش از ۳۸۰۰ فرد مبتلا به ضعف شناختی خفیف یا مراحل ابتدایی آلزایمر به کند کردن پیشرفت بیماری موفق نشد، هرچند این دارو ایمن بود و برخی شاخص‌های زیستی مرتبط با آلزایمر را بهبود بخشید.

دکتر «جاناتان رسولی»، جراح مغز و اعصاب در این باره گفت این نتیجه نامیدکننده است اما با توجه به دشواری درمان آلزایمر چندان غافلگیرکننده نیست. او توضیح داد که احتمالاً در زمان ورود بیماران به مطالعه، آسیب نورونی بیش از حد پیشرفته بوده و بنابراین حتی اگر نشانگرهای زیستی بهبود یافته باشند این امر نمی‌تواند به بازگشت عملکرد شناختی منجر شود. وی تأکید کرد که درمان‌های موثر باید پیش از بروز علائم یا در مراحل بسیار ابتدایی بیماری آغاز شوند.

به نوشته ایندپندنت، متخصصان می‌گویند تحقیقات درباره نقش احتمالی داروهای جی‌آل‌پی-۱ در درمان بیماری‌های تخریبگر عصبی ادامه خواهد یافت زیرا این گروه دارویی ممکن است در شرایط مختلف، عملکرد متفاوتی داشته باشد.